

[Finansministeren.]

man ad anden Vej gennem direkte Skatter vilde være med til at skaffe de samme Beløb, var de to Regeringspartier villige til at gaa ind i en Forhandling derom. Men hvor var de Herrer henne, da det kom dertil? Da var de ikke til at faa i Tale. Da jeg forelagde disse Skatteforslag, sagde jeg udtrykkelig, at det er ikke saa behageligt at komme med Forslag om Forlængelse af de indirekte Afgifter. Og jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Rager i, at ingen Finansminister bliver populær ved at komme med slige Forslag. — Jeg gad for øvrigt vide, hvilke Skattelovforslag der skulde gøre en Finansminister populær, jeg tror ikke, de findes, i hvert Fald ikke naar der er Tale om Forslag, der gaar ud paa at forhøje Skatterne.

Jeg sagde ved Fremsættelsen, at vi var villige til at gaa ind i en Forhandling om at nedsætte de indirekte Afgifter, som her er paa Tale, hvis man kunde faa øgede Indtægter gennem de direkte Skatter. Vi er — det siger jeg ogsaa særlig henvendt til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup — villige til at nedsætte en Del af de indirekte Afgifter, som der her er Tale om, hvis Venstre saa vil gaa med til at skaffe os de tilsvarende Indtægter gennem en Forøgelse af de direkte Skatter. Og jeg kunde jo ikke have noget imod, at Kommunerne fik en Del af disse Penge, det vil jeg godt være med til, naar det ærede Medlem saa ad anden Vej kan give mig de Penge, jeg kommer til at mangle.

Saa sagde det ærede Medlem, at Venstre vilde være med til en velvillig Behandling, dog ikke af Forslag Nr. 4, som omhandler en Del Toldafgifter. Jeg forstaaer saa udmærket godt, at man i Venstre gerne vil lufte et mere frihandelsvenligt Standpunkt, end man mener, de øvrige Partier kan. Jeg erindrers godt, at da lignende Forslag var til Behandling i 1932, sagde det ærede Medlem, at han ikke kunde gaa med til det, skønt der var visse formildende Omstændigheder knyttet til det, og disse formildende Omstændigheder var Toldafgifter paa Lam og andre Landbrugsprodukter. Det forsonede det ærede Medlem noget, men dog ikke helt.

Jeg synes nu, at det ærede Medlem Hr. Drachmann havde Ret i sin Udtalelse om, at det nytter ikke, at Venstre efter den Poli-

tik, som Partiet har været inde i sammen med flere andre Partier, fremdeles vil lufte sig som de eneste Frihandelsvenner, og jeg mindes jo ogsaa, at saa langt tilbage som i 1923 skrev et af Venstres ledende Blade, at Venstres Frihandelskude havde faaet et slem Grundskud ved de Foranstaltninger, som Venstre, dengang Partiet havde Regeringen, var med til at gennemføre. Det ærede Medlem Hr. Drachmann har ogsaa Ret i, at de gamle Tider kommer ikke tilbage; Venstre naar ikke at komme tilbage til det gamle vaskeægte Standpunkt, de har staaet paa tidligere og nu mener stadig at kunne staa paa.

Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup talte om Sendrægtighed og sagde, at det vist var umuligt at faa en virkelig gennemgribende Revision af Toldloven, skal jeg svare, at det ærede Medlem har vel ikke ventet, at der her skulde være Tale om en gennemgribende Revision af Toldloven. Her er kun Tale om en midlertidig Forlængelse af Ekstraafgifter, og jeg tror ikke, at man ved denne Lejlighed, saa usikkert som Forholdene ligger i det hele, kan gaa til en Revision af Toldloven, gældende for adskillige Aar. Jeg tror, vi kommer til at vente et Par Dage hermed, indtil vi ser, om Forholdene kommer til at ligge mere fast, end de gør i Øjeblikket.

Det er ikke længe siden, at Venstre var mere ivrigt, havde jeg nær sagt, end noget andet Parti efter at kræve Toldafgifter ved Indførsel af Korn, medens Partiet jo tidligere har krævet Afgiftsfrihed paa dette Omraade. Saa saadan helt frihandelsvenlige er de alligevel ikke for Tiden, og Kravene om de store Afgifter paa Margarine, Standsningen af Indførselen af Varer til Margarinefabrikation, for at Smørpriserne kan stige, Kravet om, at hele Margarineafgiften skal gaa ind i Smørpuljen o. s. v., alt det vidner om, at Mentaliteten inden for Venstrekredse er af en noget anden Art end tidligere.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann beskæftigede sig ikke meget med Lovforslaget, og der er derfor ikke Anledning for mig til at opholde mig meget ved det ærede Medlems Udtalelser, som for øvrigt var meget interessante. Jeg er imidlertid enig med ham i, at store Spørgsmaal trænger sig paa: Hvorledes skal Erhvervspolitikken være i den kommende Tid, og hvad skal man leve af